

Posudek oponenta na bakalářskou práci Magdalény Polákové Specifika primární prevence v souvislosti s projevy extremismu

Autorka si zvolila téma náročné, zejména z hlediska historických, politologických i sociálně psychologických znalostí, ne vždy však tuto skutečnost respektovala. Už v úvodu se čtenář setkává .se zjednodušenými formulacemi. „...smrt šesti milionů Židů, jež měla za následek nacistická ideologie.“ (s.8). Nebo dále uvádí „...zkusme se ohlédnout pár měsíců zpět a uvidíme, kolik trestných činů bylo spácháno na základě extrémistické ideologie,“(s.8). Formuluje výchozí předpoklady typu „Čím dál více mladých lidí inklinuje k některé z extrémistických skupin“, jejich počty však v práci nedokládá.

V osmi kapitolách je problematika přehledně rozdělena. Práce má teoreticko-empirický charakter.. Jako cíl práce si vytyčuje informovat o problematice spojené s extrémistickými hnutími a jejich projevy, seznámit s rolí mladistvých v souvislosti s extrémistickými hnutími a zjistit jakou roli hraje primární prevence. První část cíle autorka naplnila. Této části cíle věnuje 24 stran práce. 3 stránky popisují druhou část cíle a 6 stránek třetí část. Z tematického hlediska krajní pravici charakterizuje na devíti stránkách, krajní levici na pěti stránkách a hnutí skinheads také na devíti stránkách. Kapitola Sociální a společenský vliv na mladistvého je pojata spíše publicisticky. Chybí základní charakteristika socializačního procesu a jeho jednotlivých etap. Obecnou kriminalitu spojuje s projevy extrémistických skupin. Místo prezentace časové řady dokumentující vývoj obou jevů se odvolává na konkrétní příklad (s.35). Absentuje rovněž širší popis organizací, které jsou orientovány na prevenci v souvislosti s projevy extremismu, např. Člověk v tísni a pozornost je rovnou věnovaná občanskému sdružení Imperativ. Členění sedmé kapitoly by mohlo být logičtější. Začít prevencí a jejími specifiky, pokračovat charakteristikou sdružení Imperativ.

Osmá kapitola je nazvaná Vyhodnocení dotazníku. Autorka postupovala velmi pragmaticky, přímo formulovala otázky, bez předchozí projektové přípravy. V příloze chybí anketní list. Z výsledků je však možné usoudit, že formulace otázek nebyly vždy promyšlené. Např. „Některé kapely mívají politické texty. Zajímáš se o politiku?“ (s.58). První věta konstatuje politickou orientaci některých hudebních skupin a druhá se ptá na celkový zájem o politiku. Na s. 45 hodnotí poznatky své sondy a píše, že výsledky působí velmi zmateně. Není divu, protože autorka směšuje mínění, názory, postoje a nevnímá rozdíly mezi těmito projevy.

Závěr práce odráží ducha předchozího textu a rovněž zjednodušuje, když se v něm píše , že skupina Antifa má čím dál více sympatizantů (s.46). Při pohledu na obsah práce je možné konstatovat, že cíl byl naplněn jen částečně. I když v názvu je položen důraz na Specifika primární prevence, v samotné práci je této tématice věnováno šest stránek.

Autorka ne vždy používá přesné pojmy, např, na s. 10 rovnocennosti místo rovnosti, pracuje s publicistickými výrazy „dostal pod palec celou Itálii“ (s.13) , „sada zásad společenské neřesti“

(s.24), po revoluci se setřel rozdíl (s.23), čtenář si má domyslet po jaké revoluci. Za nedostatek je možné označit, že u některých politických subjektů se autorka neopírala o žádné přímé odkazy na dokumenty či materiály, např. u KSČM (s.22). Nebyla využita možnost práce s knižními publikacemi. Devět titulů skutečně není mnoho. Autorka psala práci s velkým entusiasmem, ale částečně jí chybí odborná reflexe problematiky.

Na základě celkového posouzení bakalářské práce doporučuji hodnocení uspokojivě (D).

Autorka by měla v diskusi odpovědět na následující otázky: 1. Jaké místo zaujímá o.s. Imperativ mezi organizacemi s podobným zaměřením. 2. Z kterých vzdělanostních kategorií se hlásí mladí lidé nejčastěji k extrémistickým skupinám.

V Praze 14. srpna 2011

dr. Ján Mišovič, CSc.